

ಚೆಂ ಗಳಿಗಿನ ಬಸವನಗುಡಿ ದೊಡ್ಡಗಳಾಗಿ ದೇವಾನ್ನಾನ್ನು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕವಿಗೆ ಹೂವಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರಲ್ಲ. ವಿವಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವೇಜ ಕ್ತೇನೆಯ ಚಿತ್ರಾರ ಕಂಡು ‘ಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಮ್ಮ ಸರಳವಾಗಿ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಂಗಳ ಬಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ತು ವಯೋವ್ಯಾದರೂಭೂರು ನನ್ನನ್ನೇ ಕಿನ್ನಿ ಮಿಟುಕಿಸದೆ ದಿಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಮುಖವನ್ನು ಸಿಂಡರಿಸುತ್ತ, ‘ರಾಯರೇ, ಇದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಗೊಪಿಯಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಅವತರಿಸಿದ ಉದ್ದವಮೂರ್ತಿ’ ಎಂದು ಶಿಡಾಂಧಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಯಾವುದೇ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹ ಸ್ವಯಂ ಉದ್ದವಮೂರ್ತಿ ಎನ್ನುವ ತರ್ಕವನ್ನು ಭೂಮಿಕಾಳಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಶಿಲಾಶಿಲಗಳು ನೇಟ್ಟು ಬೀಜಗಳಂತೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಕೋಳಿಹುಂಜ ಕೂಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಸಂಗತೆಯ ಅನಿಸಿಕೆ ಇದ್ದುಹಾಗೆ ಹಾಗಾದರೆ ಸದ್ಗುಣ ಅನ್ನಬುದ್ಧಾದ ಅಜರಾಮರ ಏನಿಸಿದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರವತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ! ಈ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಸಂಯುಕ್ತ ಭೂಸಂಕೊಳಕರು ಹೇಳುವುದಾದರು ಏನು?

ಗಗನ ಚುಂಬಿಸುವ ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ಅಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 8846 ಮೀಟರ್ ದಾಖಲಾಗುಲು ಇಡುತ್ತ ಮೇಲೇರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರ ಬೇರಿನ ಬುದ್ಧದ ಬುನಾದಿ ತಡಕಬೇಕಾದರೆ 13,269 ಮೀಟರ್ ಪಾತಾಕಳ್ಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಲೇಬೇಕು. ಆಳ, ವತ್ತರ, ಅಗಲ ಗೊತ್ತುದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹುಟ್ಟಿನ ಪ್ರವರ ತೀಳಿಯಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ?

ಹಿಮಾಲಯ ಒಂದು ಒಂಟಿ ಶೈಳೆಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಸ್ಯಾಯ ತವರಲ್ಲಿ ಪರವತರಾಜು ಹಲವರು. ಇದು ಜಗತ್ತಾಸ್ತಿದ್ದ ರಮನೇಯ ನಿಸರ್ಗದ ಮದಿಲು. ಶ್ರೀಮಂತ ಸೌಖಿನ ತವರು. ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿ ಉಣಿರುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಗಿರಿಶೈಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಂಬು ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ನಂಬಿಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾಕ್ತನ ರೂಪಕದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ದೇಗ್ನಿತ.

ಹಿಮಾಲಯದ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತೀಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಒಗ್ಗುಡಿದ ಭೂಮಿಯ ಭಿದ್ರುತೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯದ ಜನಸ ಒಂದು ಕೌಶಲಮಯ ತಿರುವು. ಅವಿಭಕ್ತ ಭೂಮಂಡಲ ಭಿದ್ರುವಾಗಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾರಾಗಿ ಚಡುರಿದ್ದು ಒಂದು ಅಳ್ಳತ ಪ್ರಾಚೆನ ಭೂ ಇತಿಹಾಸ. ಧರೆ ಹೊದಲು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಹೇಗೆಂದರೆ

ಹಾಗೆ ಹರಡಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ನಡುಗಡ್ಡೆಗಳು ನಿಂತ್ತೇ ನಿಲುಲಾಗದ ಭೂಫಲಕಗಳು. ಏಕೆದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ವಿಗದ ತೋಗಿ ಭೂಗರ್ಭದ ಶಾಬಿದ ಶಿಲಾರಸದ ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡುತ್ತದೆ. ಭೂಫಲಕಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ದಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಸಂಭಾವಿಸುವ ಅನಾಹತ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಉಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಲಾರಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ದಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ ನಂಜುಗುಜ್ಜಾಗುತ್ತವೆ; ಹೀಗಿರುವಾಗಿ, ನಿಸರ್ಗದ ಉದ್ದಗಲ ಗಾತ್ರದ ಭಾರೀ ಭೂಫಲಕಗಳು ದಿಕ್ಕಿಯಾದಾಗ ಆಫಾತದ ಬಗ್ಗೆ ಉಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆಗ

ಎತ್ತರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬೇಳವರೀಗೆ ಏನ್ನಲಾಗಿ. ಇದೊಂದು ಪ್ರಕ್ಕಿಯ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನದ ಅಂದಾಂತ.

ಹೌದು, ಶಿಂದಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ತೆವಳುತ್ತಿವೆಯೆ? ಭೂಮಿಯ ಭಿದ್ರುತೆ ಮತ್ತು ಸಂಭಾವ್ಯದ ಪರ್ಯಾಟನೆ ಏಮರ್ಮಿಸಲು ಇದೊಂದು ಮುನ್ನಡಿ. ‘ಕ್ರಮಯಾಧಿತ್ರಿ’ – ಈ ವೀರಣವನ್ನು ಬುದ್ದಿ ತೀಳಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಈ ನುಡಿವೀಶವಿಂದ ಕ್ಷಮತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಧರೀಗಿರುವ ತಾಳ್ಳೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೋಲಿಕೆಯೇ ಹಡೆದ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತು ತಾಯಿಯ ವಾತ್ತುಲ್ಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡ. ಅದು ಅನಂತ. ಅಮೃತ ತರುವಾಯ ಜೀವನಪೂರ್ವಿಕ ಹೊತ್ತು ಸಲಹವ ಭೂತಾಯಿಯ ಸಂಖ್ಯ್ಯೂ ಅನನ್ನ. ಆದರೆ ಮಾತ್ರಸ್ಯರೂಪಿಯಾದ ವ್ಯಾಧಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ತಿರುಗುಮುರುಗು. ಆಸೆಪಟ್ಟು ಅಂದವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಸುಂದರ ಮನೆಯ ಚಾವಣಿ ಕುಸಿದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುತ್ತೆ.

ವಿಶ್ವದ ಎಳ್ಳದೆ ನೆಲೆಗಡ್ಡೆಗಳ ಭೂಫಲಕಗಳು ಸದ್ಗುಣವತ್ತಿಲ್ಲ ಇವೆ. ಸದ್ಗುಣ ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಶಳವಲ್ಲ. ಅದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಾಣೀಯನೇಯ ಘಟೋಽಧಿಕ ಗರ್ಜನೆ. ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ತಣುಕು ಆ ಸ್ಥಳ ತೋರುದು ಗುಳಿ ಹೋಗುವ ಅವಘಡ. ಇಂತಹ ಸೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪ-ವಿಷ್ವವ ಭೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿದ ನಂಬಿ.

ಪೂರ್ವ ಅಷ್ಟಿಕಾದಲ್ಲಿ ತುಂಡರಿಸಿದ ನೆಲ

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯಂತ್ರದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಸ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ. ಮಂಜುದಲ್ಲಿನ್ನೂ ದೋಣಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಹೀಳಿ ಯಂತ್ರ ಇರುವ ಭಾಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿ ವಿಳಾದರು ನಿತುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಿತೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಹಾಗೆ ದೂರ ಸರಿದ ಭಾಗ ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಮುಖಗುತ್ತದೆ? ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಿಂದ ತುಂಡಾಗಿ ಅಲೆದಾಟಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದು ಪೂರ್ವ ಅಷ್ಟಿಕಾದಲ್ಲಿ.

ಪೂರ್ವ ಅಷ್ಟಿಕಾದ ಇಧಿಯೋಡಿಯ ಮತ್ತು ಕೆನ್ನಾ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಗಾತ್ರದ ಬಿರುಕು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆದಿದೆ. ಒಡಕು ಎಂದರೆ ಅಂತಿಂಶದಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಿಯಿಂದ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಡರಿಸುವತಹ ಬೇರೆದೆ. ಲಂಡನ್ ರಾಯಲ್ ಹಾಲೆವೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಶ್ನಾತ ಭೂಮಿಕಾಳಿಗಳು

